

6

Intussen verstreek daar op de binnenplaats de tijd en er gebeurde niets en toen het tijd was om naar boven te gaan want we waren namelijk op het volleybalveld maar niemand speelde op die dag volleybal liep iedereen heen en weer en wisselde daarbij vluchtige blikken uit en af en toe een paar fluisterende woorden en de tijd verging en er gebeurde niets ik hield met een steekpartij rekening maar er gebeurde helemaal niks toen het zo ver was dat de cipiers kwamen om de mensen naar de cellen terug te brengen gingen de mensen in ieder geval heel normaal naar boven heel rustig iedereen ging dus naar boven en ik was bij de laatsten die naar boven gingen en kletste wat met een kameraad en had er geen flauw idee van dat het juist op dat moment zo'n teringzooi zou worden

ik kwam in mijn cel en er waren nauwelijks een paar minuten verstreken sinds ik in de cel terug was toen ik geschreeuw hoorde uit de richting van de rotonde ik moet uitleggen wat de rotonde is de speciale sectie van de gevangenis waar we waren was een klein rechthoekig gebouw van drie verdiepingen begane grond eerste verdieping en tweede verdieping en elke verdieping was verdeeld in twee vleugels tussen beide vleugels waren op alle etages twee hekken en tussen beide hekken was een ruimte dat was de rotonde dezelfde rotonde waar de trappen op uit kwamen en van daaruit ging men uiteen naar de ene of de andere vleugel de rechter vleugel aan de ene en de

linker vleugel aan de andere kant ik zat in de linker vleugel de bovenste etage de tweede etage dus

op de eerste verdieping zaten alle normale gevangenen en op de begane grond de zogenaamde werkende gevangenen dat zijn gevangenen die op de gangen dienst doen eten uitdelen en die de gangen schoonmaken etcetera op de bovenste verdieping waren de politieke gevangenen ondergebracht we waren met z'n zestigen en erbij moet worden gezegd dat kort hiervoor de overgrote meerderheid van de gevangenen zowel politieke als gewone hier waren gearriveerd die in een andere speciale gevangenis heel heftig in opstand waren gekomen en toen hierheen werden overgeplaatst het was een heftige opstand geweest daar twee doden waren er gevallen twee gevangenen die als verrader werden beschouwd en bijna de hele gevangenis was vernield en zo was nu bij ons hier de etage van de politieke gevangenen propvol er was geen plek meer over we waren met z'n zestigen en alles was propvol

ik zat toen met vier andere kameraden in een cel en ik hoorde geschreeuw uit de richting van de rotonde komen heel opgewonden geschreeuw en de cipiers die in de gang in onze vleugel heen en weer liepen zag ik eerst naar de rotonde aan het einde van de vleugel rennen en iedereen in de cellen kwam kijken bij het hek dat hen van de gang scheidde en even later kwamen de cipiers schreeuwend terug gerend en begonnen de stalen deuren dicht te doen want de cellen hebben een traliehek en daarvoor nog een stalen deur en juist door de strijd in die andere gevangenis hadden we afgedwongen dat de deur de hele dag open mocht staan en alleen tussen elf uur 's avonds en zeven uur 's ochtends gesloten werd

het was dus in de middag en de stalen deuren stonden open en zo reageerden de cipiers toen ze in de gaten hadden dat de cipiers in de rotonde door twee kameraden gegijzeld werden want toen gingen we naar boven in koppels wat later afgeschaft werd en toen deze twee kameraden dus boven in de rotonde aankwamen trokken ze de messen die ze bij zich hadden en namen de cipiers gevangen namen ze in gijzeling en met het dreigement ze te doden lieten ze de deur opendoen eigenlijk namen ze de cipiers de sleutels af die ze bij zich hadden en openden zelf de beide traliehekken naar de beide vleugels de linkervleugel aan de ene en de rechtervleugel aan de andere kant

en zodoende was de weg voor de cipiers die zich in de beide vleugels bevonden afgesneden ze zaten in de val want aan de ene kant van de gang was het hek naar de rotonde waar de kameraden waren die de cipiers gevangen hadden genomen en aan het andere eind van de gang waren de grote ramen achter in de gang en dus was er voor de cipiers geen uitweg meer ze waren in paniek ook omdat ze geen idee hadden wat er verder zou gaan gebeuren dus was het eerste wat ze instinctief deden want zo staat het waarschijnlijk in de reglementen van de cipiers namelijk dat in zulke gevallen de stalen deuren gesloten moeten worden en dus was dat alles wat in hen opkwam om te doen en alles wat ze deden was proberen de stalen deuren te sluiten

ze slaagden er dus in om een paar deuren te sluiten nee eigenlijk maar één meer deuren sloten ze niet want in de verwarring en in hun angst waren ze niet in staat om ze op tijd te sluiten ze slaagden er niet in om ze te sluiten omdat de kame-

raden die in de cellen waren onmiddellijk bezems tussen de tralies en de stalen deur staken bezemstelen tussen de tralies en de deur en zo het sluiten van de deur verhinderden je moet je voorstellen dat dit allemaal gebeurde in een fractie van een seconde dus ze konden echt maar één enkele deur sluiten er waren anderen die tevergeefs probeerden ze te sluiten of het vergaten of er niet in slaagden ze op tijd te sluiten vast staat dat alle cipiers zich meteen hebben overgegeven ze gaven zich allemaal over in totale paniek

maar ondertussen terwijl de twee kameraden de cipiers in de rotonde gevangen namen drie vier cipiers ik weet niet hoeveel ze gevangen namen in de tussentijd hadden in de rechtervleugel ik zat in de linker hadden in de rechtervleugel de kameraden in een gemeenschapsruimte de tralies doorgezaagd acht kameraden waren in deze gemeenschapsruimte want toen had je de mogelijkheid om tijdens lunchtijd je cel te verlaten om gezamenlijk te koken en te eten dat was ook zoiets wat we hadden bevochten met de strijd van de afgelopen maanden in die andere gevangenis en men mocht elkaar in de groepsruimte ontmoeten om samen met andere kameraden te eten en toen mochten we in de gemeenschapsruimtes samen zijn met maximaal acht mensen

ze hadden de tralies van het hek ingezaagd en op het moment dat die twee kameraden de twee cipiers in de rotonde te pakken hadden hadden ze ze al door gezaagd en waren ze aan het wachten op dat moment ze verwijderden de tralies van de gemeenschapsruimte en met z'n achten renden ze naar buiten in feite waren er dus tien gevangenen die buiten waren de acht uit de gemeenschapsruimte en de twee in de rotonde en op die

manier kregen ze dus alle cipiers te pakken die op de gang op de tweede etage waren ik heb het allemaal natuurlijk pas achteraf gehoord omdat ik in mijn cel opgesloten zat ik zat in de linker vleugel en ik heb niets gezien we hoorden alleen het harde geschreeuw hoorden ze schreeuwen en hoorden alleen het tumult de cipiers die probeerden de stalen deuren te sluiten en heen en weer renden en het geschreeuw maar het duurde allemaal niet langer dan een ogenblik

wat toen gebeurde en wat later pas bekend werd op zijn minst gedeeltelijk want dit soort verhalen laten zich niet altijd in zijn geheel vertellen was dat de kameraden die de cipiers te pakken hadden gekregen bliksemsnel naar beneden liepen met de sleutels die ze de cipiers hadden afgenomen ze openden het hek dat naar de trappen leidde en liepen naar beneden naar de eerste verdieping en namen ook beneden alle cipiers gevangen en zo konden ze beide vleugels op de eerste verdieping openen en toen begonnen ze de cellen te openen van de normale gevangenen en zo kwamen alle normale gevangenen uit hun cellen en toen liepen zij ook naar de tweede verdieping en begonnen al onze cellen ook te openen

ze gingen niet naar beneden naar de begane grond omdat de begane grond niet zo goed te verdedigen was als de hogere verdiepingen en de werkende gevangenen bleven daar zo lang de revolte duurde opgesloten in hun vleugel tussen de twee revolterende verdiepingen en de cipiers buiten toen zag ik plotseling gemaskerde mensen mijn vleugel binnenkomen ze kwamen naar mijn cel en ze openden alle cellen in de linker vleugel en openden ook mijn cel en er was een enorme verwarring en sommige mensen vertelden ons dat er een opstand was we

hebben de cipiers gevangen genomen blijf kalm zet matrassen voor de ramen omdat ze wellicht met traangasgranaten in de cellen schieten en dus plaatsten we allemaal matrassen voor de ramen en toen liepen we allemaal de gang op

op het moment dat ik mijn cel uitkwam de gang op hoorde ik een daverend kabaal een ongelooflijke knal het was namelijk zo dat een kameraad die op de eerste verdieping de wacht hield de cipiers zag aankomen van de begane grond cipiers volledig gevechtsklaar die probeerden naar boven te komen dus had hij een paar gram van een plastic explosief gegooid maar een vrije lading dat wil zeggen niet samengeperst in een omhulsel maar alleen met een detonator en een ontsteking hij gooide dit plastic puur om ze af te schrikken inderdaad waren er geloof ik geen gewonden ik weet het niet precies alleen dat zich in die afgesloten ruimte een waanzinnige klap had voorgedaan de cipiers renden toen allemaal weg en vanaf dat moment nam de opstand zijn loop